

**Rozkład materiału nauczania
Literatura współczesna**

Nr lekcji	Temat	Liczba lekcji	Dział	Zagadnienia i umiejętności	Temat z podstawy programowej	Zakres podstawowy/ rozszerzony
1–2	Współczesność – wstęp do epoki [podręcznik: <i>O epoce</i> , s. 12]	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • podstawy genologii • cechy prądów literackich i artystycznych • założenia programowe grup i pokoleń literackich • konwencje literackie i ich cechy w utworach • treści alegoryczne i symboliczne • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, historycznoliteracki, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia 	I.1.1 I.1.2 ZR I.1.2 I.1.3 ZR I.1.3 ZR I.1.4 I.1.5 ZR I.1.6 I.1.8 I.1.12 I.1.14 I.1.15 I.1.2 I.2.4 I.2.5 III.2.4 III.2.9 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
3	Ćwiczenia w czytaniu ze zrozumieniem [podręcznik, czytanie ze zrozumieniem: Zbigniew Jarosiński, <i>Literatura lat 1945–1975</i> , s. 28]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, historycznoliteracki, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, mitologiczny, biblijny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wywodu, argumentacja • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 	I.1.1 I.1.4 I.1.8 I.1.14 I.1.15 I.2.1 I.2.2 II.1.1 II.2.3 III.1.1 III.2.4 III.2.9 IV.2 IV.6	podstawowy

4	Człowiek w trybach kultury masowej [podręcznik: <i>Dyptyk Marilyn Andy'ego Warhola</i> , s. 30]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • cechy prądów artystycznych (pop-art) • różnorodne konteksty w porównywanych tekstach kultury • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • dzieła kultury wysokiej a teksty kultury popularnej • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie odpowiedzi, oceny, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	ZR I.1.3 ZR I.2.4 ZR I.2.5 I.2.5 I.2.6 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.2	podstawowy
5–6	ZR „Człowiek jest tylko tym, czym siebie czyni” [podręcznik: Albert Camus, <i>Człowiek zbuntowany</i> (fragm.), s. 33; Jean-Paul Sartre, <i>Egzystencjalizm jest humanizmem</i> (fragm.), s. 36; Emmanuel Mounier, <i>Co to jest personalizm?</i> (fragm.), s. 38]	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • tematyka i problematyka poznanej epoki oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (<i>Mit Syzyfa</i> A. Camusa) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • analiza struktury eseju – sensy i sposób prowadzenia wyводу • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki 	I.1.1 I.1.8 I.1.12 I.1.13 I.2.1 ZR I.2.1 I.2.4 ZR I.2.6 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.2 IV.6	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu sformułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
7	Albert Camus, <i>Dżuma</i> [lektura obowiązkowa: Albert Camus, <i>Dżuma</i> ; podręcznik: s. 40]	1	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • podstawy genologii (<i>Dżuma</i> jako parabola) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) 	I.1.1 I.1.3 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.4 III.2.4 III.2.9 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
8	<p>Miasto pozbawione malowniczości, roślinności i duszy. Dlaczego Oran? [lektura obowiązkowa: Albert Camus, <i>Dżuma</i> (fragm.); podręcznik: s. 41; nawiązanie: Swietłana Aleksijewicz, <i>Czarnobylska modlitwa. Kronika przyszłości</i> (fragm.), s. 44]</p>	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (motto – fragment <i>Dziennika roku zarazy</i> D. Defoe) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (<i>Dżuma</i> jako parabola; tekst A. Grzegorzcyk) • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji 	<p>I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.15 I.2.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1</p>	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
9	„Ależ ja nie jestem stąd!” Prawo do szczęścia i wolność wyboru [lektura obowiązkowa: Albert Camus, <i>Dżuma</i> (fragm.); podręcznik: s. 45]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • treści alegoryczne i symboliczne (Marianna jako alegoria Republiki Francuskiej) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie (Rambert a bohater romantyczny) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (dobro jednostki a dobro zbiorowości) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	I.1.5 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.15 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
10	„Miłość do Boga jest trudną miłością. Poszukiwanie prawdy o Bogu i człowieku [lektura obowiązkowa: Albert Camus, <i>Dżuma</i> (fragm.); podręcznik: s. 49]	1	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji (np. w formie mapy mentalnej), uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.14 I.1.15 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
11	„W ludziach więcej rzeczy zasługuje na podziw niż na pogardę”. Człowiek wobec zła [lektura obowiązkowa: Albert Camus, <i>Dżuma</i> (fragm.); podręcznik: s. 55]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • porównanie fragmentów utworów literackich; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biblijny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (związek pomnika Solidarności J. Januszewskiego z <i>Dżumą</i> A. Camusa) • poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach • rozpoznanie w tekście zjawiska manipulacji i jej charakterystyka • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia 	I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.4 I.2.5 ZR I.2.6 II.3.8 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.2 IV.6	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • logiczny wywód służący uprawomocnieniu sformułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
12	Albert Camus, <i>Dżuma</i> [lektura obowiązkowa: Albert Camus, <i>Dżuma</i> , podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 63]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • wartościujący charakter ironii, komizmu, tragizmu, humoru, patosu i ich funkcja w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego (analiza kreacji bohaterów, indywidualizacja postaci w kontekście problematyki powieści, opis miejsca akcji jako przestrzeni zamkniętej; funkcja opisów przyrody), narracji (koncepcja kroniki a struktura narracji); ich interpretacja i wartościowanie • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (m.in.: dżuma a wojna, współczesny odpowiednik metaforycznej dżumy, koncepcja powinności artysty) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (interpretacja eseju <i>Mit Szyfya</i> A. Camusa w kontekście postawy wybranych bohaterów <i>Dżumy</i>) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (odwołanie do wypowiedzi W. Szydlowskiej, J. Guze, C. Miłosza, R. Koziołka) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (znaczenie odpowiedzialności, postawy wobec zła, szukanie sensu życia, rozumienie idei wolności, wzór bohaterstwa, dekalog A. Camusa) 	I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.9 ZR I.1.11 I.1.12 I.1.13 I.1.15 I.2.1 ZR I.2.3 ZR I.2.6 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.5 IV.1 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • nawiązania do tradycji biblijnej i antycznej w kulturze współczesnej • powieść A. Camusa a założenia filozofii egzystencjalizmu • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi (w odwołaniu do <i>Dżumy</i>, innego utworu literackiego i wybranych kontekstów) • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
13	„Czym jest poezja, która nie ocala”? Czesława Miłosza koncepcja sztuki poetyckiej [podręcznik: s. 65; Czesław Miłosz, <i>W Warszawie</i> , s. 66; Czesław Miłosz, <i>Przedmowa</i> , s. 68]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych (stosunek podmiotu mówiącego do tradycji romantycznej; oddziaływanie romantycznego wzorca kulturowego na kolejne pokolenia Polaków; stanowisko C. Miłosza wobec postawy romantycznej) • wartościujący charakter tragizmu, jego funkcja w tekście (tematy wojennej katastrofy, tragizm poety według C. Miłosza) • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie (osoba mówiąca jako poeta, który prowadzi wewnętrzny dialog, wizja własnej twórczości i wizja dziejów własnego narodu z perspektywy podmiotu mówiącego; cel wypowiedzi podmiotu mówiącego) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (główne tematy powojennej poezji; apokalipsa spełniona w utworach K.K. Baczyńskiego) 	ZR I.1.2 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.2 II.2.3 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.6	podstawowy

				<p>i T. Gajcego; rola poezji i poety; nawiązanie do pogańskiego obrzędu dziadów)</p> <ul style="list-style-type: none"> • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, historycznoliteracki, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (wpływ literatury na rzeczywistość) • analiza struktury tekstu E. Balcerzana: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wywodu, argumentacja • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
14–15	„Zapomnijcie o nas...”. O pokoleniu porażonym wojną w poezji Tadeusza Różewicza [podręcznik: s. 70; Tadeusz Różewicz, <i>Ocalony</i> , s. 71; Tadeusz Różewicz, <i>Lament</i> ,	2	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • lament w tradycji literackiej w kontekście interpretacji tytułu wiersza T. Różewicza • podstawy genologii (cechy wiersza wolnego) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje 	I.1.1 ZR I.2.1 I.1.3 I.1.4 I.1.6 I.1.8	podstawowy

s. 72; Tadeusz Różewicz,
Zostawcie nas, s. 73]

- wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście
- tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi
- sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie (obrazy poetyckie przedstawiające doświadczenia podmiotu lirycznego z czasów wojny)
- porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (poetycka polemika T. Różewicza z C. Miłoszem)
- propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (wpływ doświadczenia wojny na psychikę człowieka)
- rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (możliwość odbudowania świata wartości po wojennej traumie)
- analiza struktury tekstu A. Skrendo: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wywodu, argumentacja
- formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych
- oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych (np. wyliczeń, powtórzeń, apostrof)
- rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi
- formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji (w formie mapy mentalnej), uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji
- tworzenie spójnej wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (rozliczenie powojennych twórców z doświadczeniem wojennych)
- przedstawienie propozycji odczytania tekstu
- formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia

I.1.9
I.1.12
I.1.13
I.1.15
I.2.2
III.1.1
III.1.4
III.2.1
III.2.4
III.2.5
III.2.9
IV.1
IV.6

				<ul style="list-style-type: none"> • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
16	<p>ZR „A ocalenie tylko w tobie”. Rozważania o przesłaniu <i>Traktatu moralnego</i> Czesława Miłosza [podręcznik: s. 75; Czesław Miłosz, <i>Traktat moralny</i> (fragm.), s. 76</p> <p>lektura <i>Traktat moralny</i> (fragmenty) Czesława Miłosza przesunięta do zakresu rozszerzonego</p>	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • podstawy genologii (poezja traktatowa) • wartościujący charakter ironii, jej funkcja w tekście • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (odwołanie do literatury oświecenia – satyry <i>Pijaństwo</i>, twórczości J. Conrada, pierwszego powojennego tomu poetyckiego C. Miłosza) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (problem odpowiedzialności twórców) • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (postawy moralne wobec totalitaryzmu) • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów naukowych • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • cele perswazyjne w wypowiedzi literackiej • zasada kompozycyjna w wypowiedziach retorycznych (teza, argumenty, apel, pointa) • oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych 	ZR I.1.2 I.1.3 I.1.6 I.1.8 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 III.1.1 III.1.2 III.1.3 III.1.4 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.6	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
17	George Orwell, <i>Rok 1984</i> [lektura obowiązkowa: George Orwell, <i>Rok 1984</i> ; podręcznik: s. 80]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (analiza mechanizmów totalitarnych, futurystyczna refleksja nad losem świata) • rola kontekstu w interpretacji utworu literackiego (m.in. biograficznego, historycznego, politycznego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • rozpoznanie obecności tabu językowego w wypowiedziach • słownictwo o charakterze wartościującym • jasność i precyzja komunikatu • rozpoznanie w tekstach zjawiska manipulacji • cechy i funkcje w tekście zjawiska nowomowy 	I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.14 I.1.15 II.2.3 ZR II.2.1 II.3.4 II.3.8 III.1.10 III.2.9 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
18	„Wielki Brat patrzy”. Życie w angsocu [lektura obowiązkowa: George Orwell, <i>Rok 1984</i> (fragm.); podręcznik: s. 82]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (opis przestrzeni, opis systemu społeczno-politycznego Oceanii; rola Wielkiego Brata; sposoby inwigilacji ludzi w systemie angsocu, historia i poglądy polityczne Emmanuela Goldsteina, przeżycia Winstona podczas Dwoch Minut Nienawiści) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (tekst naukowy A. Strawińskiej) • rozróżnianie wiadomości i komentarzy w tekstach prasowych; zastosowanych w tekstach środków językowych; przekazów jawnych i ukrytych • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów • rozpoznanie obecności tabu językowego w wypowiedziach • właściwości języka jako nośnika i przekazywacza treści kulturowych • słownictwo o charakterze wartościującym 	I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.15 I.2.1 I.2.3 II.1.1 II.2.3 ZR II.2.1 ZR II.2.2 II.3.8 III.1.1 ZR III.1.1 III.1.4 III.1.10 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.6	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> rozpoznanie w tekstach zjawiska manipulacji formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych stałe i fakultatywne elementy przemówień oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych cechy i funkcje nowomowy (analiza nazw ministerstw, sugestie znaczeniowe) rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji przedstawienie propozycji odczytania tekstu formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
19	O mechanizmach władzy w systemie totalitarnym [lektura obowiązkowa: George Orwell, <i>Rok 1984</i> (fragm.); podręcznik: s. 91]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (m.in.: historia znajomości Winstona i Julii, model porządku społecznego Oceanii, sytuacja życiowa członka Partii, proces przemiany Winstona) propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej kontekst w interpretacji utworów literackich 	I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.14 I.1.15 II.1.1 II.3.7 III.1.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów (analiza budowy słowotwórczej wyrazów: zbrodnioszlaban, czarnobiał, dwójmyślenie – przykłady kontaminacji) • wartościowanie wypowiedzi językowych • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
20	<p>„Każdy ma swojego szczura...”. Jak w systemie totalitarnym łamie się człowieka [lektura obowiązkowa: George Orwell, <i>Rok 1984</i> (fragm.); podręcznik: s. 96]</p>	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (wydarzenia prowadzące do aresztowania Winstona i Julii; istota działania Ministerstwa Miłości; cel, metody i efekt niszczenia przeciwników w angsocu; wygląd Winstona a jego stan duchowy; ocena postawy Winstona względem Julii) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (wpływ doświadczenia bohaterów powieści na 	<p>I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.15 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.2 IV.6</p>	podstawowy

				<p>ich człowieczeństwo, proces łamania człowieka przez władzę totalitarną)</p> <ul style="list-style-type: none"> • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
21–22	George Orwell, <i>Rok 1984</i> [lektura obowiązkowa: George Orwell, <i>Rok 1984</i> ; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 104; nawiązanie: Ewa Lipska, <i>Z cyklu: Wielkie awarie (I)</i> , s. 106]	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (funkcjonowanie aparatu władzy w Oceanii, sposoby osaczania i zniewalania jednostki w świecie angsocu, sposoby działania Policji Myśli, kondycja człowieka w świecie angsocu) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy 	I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 II.2.3 ZR II.2.1 ZR II.3.4 II.3.8 III.1.1 III.1.10 III.2.1	podstawowy

			<p>wspólne i różne (podobieństwo między obrazem świata wykreowanym w powieści G. Orwella a ukazanym w wierszu E. Lipskiej)</p> <ul style="list-style-type: none"> • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (aktualność wizji świata wykreowanej przez G. Orwella; <i>Rok 1984</i> jako antyutopia) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny); aluzje do sposobu funkcjonowania władzy i sytuacji obywateli w Związku Radzieckim czasów Stalina • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • rozpoznanie tabu językowego w wypowiedziach • słownictwo o charakterze wartościującym • rola języka w budowaniu obrazu świata • rozpoznanie w tekstach zjawiska manipulacji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • cechy i funkcje nowomowy • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (m.in. na temat sposobów obnażania mechanizmów systemu totalitarnego, na temat wolności i języka jako narzędzia kształtowania rzeczywistości – w odwołaniu do powieści G. Orwella, innego utworu literackiego i wybranych kontekstów) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	<p>III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1 IV.2 IV.6</p>	
--	--	--	---	--	--

				<ul style="list-style-type: none"> • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
23–24	<p>Los Polaków pod sowiecką okupacją. <i>Droga donikąd</i> Józefa Mackiewicza [Józef Mackiewicz, <i>Droga donikąd</i>; podręcznik: s. 108; nawiązanie: Wisława Szymborska, <i>Jacyś ludzie</i>, s. 121]</p> <p>lektura usunięta z podstawy programowej</p>	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • środki wyrazu artystycznego poznane w szkole podstawowej i ich funkcje (m.in. funkcje zaimków nieokreślonych, frazeologizmów, paradoksów, wyliczeń, paralelizmów w wierszu W. Szymborskiej) • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w powieści (m.in. dramat bohaterów uciekających przed wywózką) • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (m.in. ustalenie czasu i miejsca wydarzeń i usytuowanie ich w kontekście historycznym; analiza sceny aresztowania ptasznika; omówienie emocji towarzyszących Pawłowi, Marcie i gospodyni; funkcja otwartego zakończenia powieści; bohaterowie wiersza W. Szymborskiej i trudności, z którymi się mierzą) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (podobieństwa i różnice w sposobie ujęcia głównego zagadnienia przez W. Szymborską i J. Mackiewicza; ukazanie sposobu prześladowania Polaków przez J. Mackiewicza i w <i>Dziadach</i>, cz. III) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (zagłada polskich kresów północnych i Wilna w czasie okupacji sowieckiej) • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (m.in. główny bohater powieści ma rysy biograficzne autora) 	<p>I.1.4 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 II.2.3 II.3.8 III.1.1 ZR III.1.3 III.2.1 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1 IV.2 IV.11</p>	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (teksty naukowe J. Trznadla i K. Błazewskiej) • słownictwo o charakterze wartościującym • rozpoznanie w tekstach zjawiska manipulacji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • wywód o charakterze demagogicznym oraz metoda pytań podchwytliwych i sugerujących • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (pisarz jako kronikarz swoich czasów – w odwołaniu do powieści Mackiewicza, innego utworu literackiego i wybranych kontekstów) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • przygotowanie prezentacji o zesłańcach, tułaczach, wygnańcach – przedstawienie różnych sposobów ujęcia losów ludzi zmuszonych do opuszczenia swojego miejsca zamieszkania – na podstawie wybranych tekstów kultury 	
--	--	--	--	--

25	Socrealizm [podręcznik: infografika, s. 122]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach literackich różnych epok (realizm socjalistyczny) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • cele perswazyjne w wypowiedzi literackiej i nieliterackiej • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.1 ZR I.1.4 I.2.5 III.1.2 IV.2	podstawowy
26	W świecie zniewolonego umysłu [podręcznik: s. 124; Leopold Tyrmand, <i>Dziennik 1954</i> (fragm.), s. 125; Czesław Miłosz, <i>Zniewolony umysł</i> (fragm.), s.127]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach literackich różnych epok (realizm socjalistyczny) • wartościujący charakter ironii i jej funkcja w tekście (ironiczny komentarz wydarzeń) • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (największe zagrożenie dla człowieka żyjącego w systemie totalitarnym według C. Miłosza i L. Tyrmanda) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (obraz polskiej literatury wyłaniający się z opisu polskich twórców; sytuacja pisarzy w nowym ustroju) • rola kontekstu w interpretacji utworów L. Tyrmanda i C. Miłosza • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z fragmentów utworu L. Tyrmanda • analiza struktury eseju Miłosza – sensy i sposób prowadzenia wywodu • specyfika tekstów publicystycznych • rozróżnianie wiadomości i komentarzy w tekstach prasowych • środki językowe i ich funkcje zastosowane w tekstach 	ZR I.1.4 I.1.6 I.1.8 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 ZR I.2.1 I.2.3 II.2.3 III.1.1 ZR III.1.4 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.2	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (m.in. filmu <i>Pan T.</i> w reż. M. Krzysztalowicza) • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • ironia w zależności od celu: satyrycznego, parodystycznego, przejawu drwiny i sarkazmu stosowana przez L. Tyrmanda w utworze • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 			
27–28	<p>Literatura polska na emigracji [podręcznik: s. 130; <i>Sztuka życia bez ojczyzny</i>, Stanisław Baliński, <i>Polska Podziemna</i>, s. 131; Stanisław Baliński, <i>Modlitwa polska</i>, s.132; Kazimierz Wierzyński, <i>Nie ma dla nas ucieczki</i>, s.132; Kazimierz Wierzyński, <i>Kufer</i>, s. 133]</p> <p>autorzy: Kazimierz Wierzyński, Stanisław Baliński usunięci z podstawy programowej</p>	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • elementy tradycji literackiej i kulturowej (romantycznej) w wybranych lirykach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • podstawy genologii (liryka apelatywna) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje (słowa klucze obrazujące zniewolenie) • symbolika kufra, krwi, cierni • środki wyrazu artystycznego w tekście literackim (synekdocha) i ich funkcje • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie (charakterystyka osoby mówiącej, jej stan 	<p>I.1.1 ZR I.1.1 I.1.3 I.1.4 I.1.5 I.1.8 ZR I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 II.1.1 III.2.1 III.2.4 IV.2</p>	podstawowy

	termin: synekdocha usunięty z podstawy programowej			<p>psychiczny i emocjonalny; forma utworu: układ wersyfikacyjny, składnia, leksyka)</p> <ul style="list-style-type: none"> • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (porównanie sytuacji podmiotów lirycznych omawianych wierszy) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słownictwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
29–30	<p>Literatura polska na emigracji. Raj utracony [podręcznik: s. 134; Czesław Miłosz, <i>Dolina Issy</i> (fragm.), s. 134; ZR Jerzy Stempowski, <i>Esej berdyczowski</i> (fragm.), s. 138]</p> <p>autor eseju Jerzy Stempowski usunięty z podstawy programowej</p>	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • elementy tradycji literackiej i kulturowej (romantycznej) w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • symbolika: figury Chrystusa, białej ściany budynku, dębów cmentarza, sklepu Szafnagla, Berdyczowa • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie (opis miejsca urodzenia Tomasza, domu dziadków Surkontów, rola babki Tomasza) • odwołanie się do tekstów poznanych w szkole podstawowej (<i>Pan Tadeusz</i> A. Mickiewicza) 	<p>I.1.1 ZR I.1.2 I.1.5 I.1.8 I.1.9 I.1.11 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 ZR I.2.1 III.1.1 III.2.1 III.2.4</p>	podstawowy/ rozszerzony

			<ul style="list-style-type: none"> • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (porównanie wspomnienia Berdyczowa Stempowskiego z Miłoszowskim przedstawieniem ziemi kowieńskiej) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (historycznego, politycznego, kulturowego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (tekst naukowy W. Karpińskiego) • analiza struktury eseju – sensy i sposób prowadzenia wyводу • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (o Polsce – wyidealizowanym Mickiewiczowskim kraju lat dziecińczych w odwołaniu do fragmentów utworu Miłozsa, wybranej lektury obowiązkowej i wybranych kontekstów) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów wykorzystanie wiedzy o języku w pracy redakcyjnej nad tekstem własnym • korekta tekstu własnego • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	<p>III.2.5 III.2.9 III.2.10 IV.1</p>	
--	--	--	---	---	--

31–32	<p>Literatura polska na emigracji. 2 Widok z tamtej strony [podręcznik: s. 143; Witold Gombrowicz, <i>Trans-Atlantyk</i> (fragm.), Jacek Kaczmarski, <i>Nasza klasa</i>, s. 145, Radek Knapp, <i>Lekcje pana Kuki</i> (fragm.), s. 146]</p>	2	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • przykład demitologizacji w powieści Gombrowicza i jego rola w interpretacji • tematyka i problematyka poznanej literatury oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (monolog narratora skierowany do Polaków, obraz rodaków na obczyźnie kreślony przez Cieciszowskiego; obraz byłej klasy przedstawiony w wierszu Kaczmarskiego, wizerunek doświadczonego emigracją społeczeństwa polskiego przedstawiony przez poetę; elementy świata Zachodu wymienione przez narratora-bohatera) • główne motywy literatury emigracyjnej • odwołanie się do tekstów poznanych w szkole podstawowej (<i>Pan Tadeusz</i> A. Mickiewicza) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (porównanie sytuacji, w jakiej powstawała literatura czasu Wielkiej Emigracji popowstaniowej, z tworzoną w czasie emigracji powojennej) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (historycznego, politycznego, kulturowego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (tekst naukowy M. Danilewicz-Zielińskiej) 	I.1.1 I.1.4 ZR I.1.5 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 I.2.5 II.1.1 II.2.6 II.4.1 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1	podstawowy
-------	---	---	---------------	--	---	------------

			<ul style="list-style-type: none">• odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (film <i>Szczęśliwego Nowego Jorku</i> w reż. J. Zaorskiego)• wykorzystanie wiedzy z dziedziny składni w analizie i interpretacji tekstów• stylizacja gwarowa i jej funkcja w tekście Gombrowicza• stosowanie zasad ortografii• formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych• rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi• formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji• przedstawienie propozycji odczytania tekstu• formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia• logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów• rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska	
--	--	--	--	--

33	<p>ZR Współczesna eseistyka polska [podręcznik: s. 149; Zygmunt Kubiak, <i>Tradycja klasyczna</i>, s. 150]</p> <p>autor Zygmunt Kubiak usunięty z podstawy programowej</p>	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje w eseju Z. Kubiaka • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich • przetwarzanie i hierarchizacja informacji • analiza struktury eseju – sensy i sposób prowadzenia wyводу • charakterystyczne cechy stylu • główne style w sztuce • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji (w formie mapy mentalnej), uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 	<p>I.1.4 I.1.14 I.2.1 ZR I.2.1 ZR I.2.5 III.1.1 III.2.4 III.2.9 IV.2 IV.6</p>	rozszerzony
34	ZR Esej [podręcznik: s. 154]	1	SZTUKA PISANIA	<ul style="list-style-type: none"> • środki wyrazu artystycznego w eseju i ich funkcje • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów • analiza struktury eseju – sensy i sposób prowadzenia wyводу • charakterystyczne cechy stylu • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi: esej • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	<p>I.1.4 I.1.14 I.2.1 ZR I.2.1 III.1.1 III.2.4 ZR III.2 III.2.9 IV.2 IV.6</p>	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
35	Odwiłz w latach 50. [podręcznik: infografika, s. 156]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • cechy prądów literackich i artystycznych • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach literackich różnych epok (pokolenie „Współczesności”) • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (historycznego, politycznego, społecznego, kulturowego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów • specyfika tekstów publicystycznych • rozpoznawanie wiadomości i komentarzy w tekstach prasowych • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.1 ZR I.1.3 ZR I.1.4 I.1.8 I.1.14 I.1.15 I.2.1 I.2.3 I.2.5 III.2.4 IV.1 IV.2	podstawowy

36	Tadeusz Różewicz, <i>Kartoteka</i> [lektura uzupełniająca: Tadeusz Różewicz, <i>Kartoteka</i> , s. 158]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworze • cechy prądów literackich i artystycznych • podstawy genologii (nowatorstwo formy; teatr absurdu) • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego, ich interpretacja i wartościowanie • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (związek <i>Kartoteki</i> z awangardowym teatrem zachodnioeuropejskim, nawiązania do teatru antycznego, tragedii Szekspira, dramatu romantycznego i młodopolskiego) • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	ZR I.1.2 I.1.3 ZR I.1.3 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.14 I.2.4 III.2.1 III.2.9	podstawowy
37	„Jestem pusty jak bazylika w nocy”. Dramat człowieka w powojennej rzeczywistości [lektura uzupełniająca: Tadeusz Różewicz, <i>Kartoteka</i> (fragm.); podręcznik: s. 159]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • konwencja oniryczna • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego, ich interpretacja i wartościowanie (Bohater – everyman; kreacja przestrzeni scenicznej, wojenna przeszłość bohatera, wspomnienia z dzieciństwa, ubeckie przekonania, samooskarżenie Bohatera; wygląd, zachowanie i zadania Chóru Starców; imiona przypisane Bohaterowi przez Wujka, relacje między bohaterami; charakterystyka Dziewczyny, stosunek Bohatera do Dziewczyny) • rozpoznanie aluzji literackiej w utworze i określenie jej znaczenia w interpretacji utworów (funkcja Chóru Starców, 	ZR I.1.6 I.1.8 I.1.9 ZR I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.5 II.3.8 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.6	podstawowy

				<p>przywołanie przez Chór Starców fragmentów Ody do młodości)</p> <ul style="list-style-type: none"> • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (analiza i interpretacja obrazu Z. Grzywacza; związek między obrazem <i>Wizerunek III Z. Grzywacza</i> a Bohaterem <i>Kartoteki</i>) • rozpoznanie w tekście zjawiska stereotypu (stereotypy dotyczące oczekiwań rodziców wobec dzieci) • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji (w formie mapy myśli na temat Bohatera), uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
38	„To jest teatr na miarę naszych wielkich czasów”. O formie dramatu Różewicza [lektura uzupełniająca: Tadeusz Różewicz, <i>Kartoteka</i> (fragm.); podręcznik: s. 170]	1	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • nowatorskie rozwiązania formalne w dramacie T. Różewicza • wartościujący charakter ironii i jej funkcja w tekście • artystyczny i wartościujący charakter groteski w tekstach 	ZR I.1.2 I.1.3 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.12	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów); ich interpretacja i wartościowanie (kreacja bohatera, ukształtowanie przestrzeni scenicznej, rola Chóru Starców) • motyw <i>theatrum mundi</i> w dramacie T. Różewicza • rozpoznanie aluzji literackiej w utworze i określenie ich znaczenia w interpretacji utworu (nawiązanie do twórczości W. Szekspira i S. Becketta; polemika T. Różewicza z teatrem antycznym i awangardowym; otwarta kompozycja <i>Kartoteki</i> a otwarta kompozycja dramatu romantycznego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (m.in. kulturowego, historycznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (tekst Z. Majchrowskiego) • specyfika artykułu prasowego • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 	<p>I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 I.2.3 I.2.4 III.1.1 III.2.1 III.2.4 IV.1 IV.6</p>	
--	--	--	--	--	--

39–40	Tadeusz Różewicz, <i>Kartoteka</i> [lektura uzupełniająca: Tadeusz Różewicz, <i>Kartoteka</i> ; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 175] termin laudacja usunięty z podstawy programowej	2	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (kompozycja <i>Kartoteki</i> niczym kolaż; <i>Kartoteka</i> a moralitet) • tragizm Bohatera • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (m.in. związek z filozofią egzystencjalną) • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego, ich interpretacja i wartościowanie (m.in. bohater dramatu jako przedstawiciel pokolenia) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (bohater <i>Kartoteki</i> a podmiot liryczny powojennych wierszy T. Różewicza, Bohater jako antyteza bohatera romantycznego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (uniwersalny dramat dotyczący kondycji człowieka i jego obecności w świecie) • rola kontekstu w interpretacji utworu literackiego (np. aspekty życia w PRL-u) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z różnorodnych tekstów (S. Gębali, Z. Majchrowskiego, J. Kotta) • specyfika tekstów retorycznych (laudacja) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • odróżnianie stałych i fakultatywnych elementów przemówień • zgadzanie się z cudzymi poglądami lub polemika z nimi, rzeczowe uzasadnianie własnego zdania • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji 	I.1.3 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 I.2.3 III.1.1 ZR III.1.1 III.2.1 III.2.2 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1	podstawowy
-------	---	---	---------------	---	--	------------

				<ul style="list-style-type: none"> • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (odnośnie do wydarzeń i sytuacji kształtujących tożsamość człowieka) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
41	ZR Gustaw Herling-Grudziński, <i>Wieża</i> [lektura uzupełniająca: Gustaw Herling-Grudziński, <i>Wieża</i> ; podręcznik: s. 177]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (opowiadanie o kompozycji szkatułkowej) • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (m.in. doświadczenia II wojny światowej, tragiczne przeżycia w łagrze) • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego, ich interpretacja i wartościowanie • rola motywów w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (motyw „martwych za życia”, samotności, cierpienia, „domu umarłych”, czekania na śmierć, która nie nadchodzi, życia „bez nadziei”, heroizmu) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworu literackiego • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	I.1.3 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 III.2.9 IV.1	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
42	ZR W sidłach bólu i zgryzoty. Rozważania o ludzkim cierpieniu [lektura uzupełniająca: Gustaw Herling-Grudziński, <i>Wieża</i> (fragm.); podręcznik: s. 179]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (opis miejsca pobytu narratora, okoliczności spotkania mieszkańca wieży z oficerem; rekonstrukcja dziejów Lebbrosa, stosunek Trędowatego do ludzi, natury, samego siebie; relacje Lebbrosa z siostrą; porównanie Lebbrosa z Sycylijczykiem) porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (Trędowaty z Aosty a biblijny Hiob) propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej rola kontekstu w interpretacji utworów literackich rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (wiarą w życiu rodzeństwa) nawiązania do tradycji biblijnej w kulturze współczesnej formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji przedstawienie propozycji odczytania tekstu formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia 	I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 ZR I.2.3 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.6	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
43	ZR Gustaw Herling-Grudziński, <i>Wieża</i> [lektura uzupełniająca; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 189]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (sytuacje i postaci ukazane w <i>Wieży</i>, legenda kamiennego pielgrzyma i jej interpretacja, fascynacja sycylijskiego nauczyciela postacią Lebbrosa, analiza kompozycji utworu, sugestywność opisów; cechy gotycyzmu, kreacja narratora) • interpretacja motywu więzienia • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (tekst Z. Kudelskiego) • nawiązania do innych tekstów kultury i ich funkcje • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (odnoszących się do samotności jako azylu albo przekleństwa) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.15 I.2.1 I.2.5 III.2.1 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska (projekt szaty graficznej opowiadania G. Herlinga-Grudzińskiego) 		
44–45	Różne oblicza współczesnego klasycyzmu. Poezja Zbigniewa Herberta [podręcznik: s. 191; Zbigniew Herbert, <i>Dlaczego klasycy</i> , s. 192, Zbigniew Herbert, <i>Potęga smaku</i> , s. 193; nawiązanie: Joanna Szczepkowska, <i>Rozpad potęgi smaku</i> (fragm.), s. 195; Zbigniew Herbert, <i>Pan Cogito o nocy</i> , s. 196, Zbigniew Herbert, <i>Przesłanie Pana Cogito</i> , s. 198; nawiązanie: Michelangelo Pistoletto, <i>Wenus wśród szmat</i> , s. 201]	2	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • podstawy genologii • cechy prądów literackich i artystycznych (neoklasycyzm) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach literackich różnych epok • wartościujący charakter ironii i autoironii, tragizmu i ich funkcja w tekście • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie (m.in.: status podmiotu mówiącego, charakterystyka świata, w którym żyje bohater wierszy; relacja osoby mówiącej z innymi ludźmi i światem) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (wskazanie cech neoklasycyzmu w wierszach Z. Herberta z uwzględnieniem tematyki, formy, światopoglądu i postawy wobec życia; stosunek Z. Herberta do tradycji; porównanie etyki Herbertowskiej z etyką A. Camusa w <i>Dżumie</i>; podobieństwo instalacji włoskiego artysty M. Pistoletto i poezji Z. Herberta względem relacji: tradycja starożytna a współczesność) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (Herbertowska etyka heroiczna) 	I.1.1 I.1.3 ZR I.1.3 I.1.4 ZR I.1.4 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 I.2.5 ZR I.2.6 ZR III.1.4 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.6	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • rola kontekstu w interpretacji dzieła literackiego (odniesienia do opisywanych realiów PRL-u, biogram Zbigniewa Herberta, informacja o adresatce dedykacji) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (stosunek Pana Cogito do wartości cnoty, postawa Pana Cogito) • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z różnych tekstów (m.in. J. Szczepkowskiej, H. Elzenberga, E. Balcerzana, K. Nastulanki) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach • ironia w zależności od celu: satyrycznego, parodystycznego, przejawu drwiny i sarkazmu • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 			
46–47	Różne oblicza współczesnego klasycyzmu. Poezja Jarosława Marka Rymkiewicza. Czym jest klasycyzm. [podręcznik: ZR Jarosław Marek Rymkiewicz, <i>Manifesty poetyckie</i> (fragm.), s. 202; Jarosław Marek Rymkiewicz,	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • cechy prądów literackich i artystycznych • treści alegoryczne i symboliczne (Rzym, Tyber; polisemia róży) 	ZR I.1.2 ZR I.1.3 I.1.5 I.1.8 ZR I.1.8 I.1.9 ZR I.1.9 ZR I.1.10	podstawowy/ rozszerzony

Epitafium dla Rzymu, s. 203,
Jarosław Marek Rymkiewicz,
Na różę, s. 204]

autor Jarosław Marek
Rymkiewicz usunięty
z podstawy programowej

- środki wyrazu artystycznego w tekście literackim (m.in.: koncept, antyteza, paradoks, anafora, aliteracja, odmiany inwersji) i ich funkcje
- tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi
- pojęcie archetypu w utworach literackich i jego rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych
- sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie
- wzorce tekstowe parafrazy (*Epitafium dla Rzymu* jako parafraza barokowego utworu Mikołaja Sępa Szarzyńskiego *Epitafium Rzymowi*)
- porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (porównanie utworu Z. Herberta i M. Sępa Szarzyńskiego, esej jako komentarz do wiersza, nawiązania J.M. Rymkiewicza do poetyki barokowej; rozumienie klasycyzmu przez Z. Herberta i przez J.M. Rymkiewicza)
- propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej
- rola kontekstu w interpretacji dzieła literackiego
- rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości
- przetwarzanie i hierarchizacja informacji z różnych tekstów (m.in. eseju Rymkiewicza, artykułu M. Woźniak-Łabieniec)
- analiza struktury eseju – sensy i sposób prowadzenia wyводу w eseju *Manifesty poetyckie*
- nawiązania do tradycji antycznej w kulturze współczesnej
- stylizacja barokowa
- formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych
- rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi

I.1.12
I.1.13
I.1.14
I.1.15
I.2.1
ZR I.2.1
ZR I.2.3
II.2.6
III.1.1
III.2.1
III.2.4
III.2.9
IV.1
IV.2

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu sformułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia (sporządzenie notatki odnośnie do klasycyzmu i klasycyzmu w twórczości J. Kochanowskiego, L. Staffa, Z. Herberta i J.M. Rymkiewicza) 		
48–49	<p>ZR Jorge Luis Borges, <i>Biblioteka Babel</i> [Jorge Luis Borges, <i>Biblioteka Babel</i>, s. 206; nawiązanie: Umberto Eco, <i>Imię róży</i> (fragm.), s. 212]</p> <p>autor Jorge Luis Borges usunięty z podstawy programowej</p>	2	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • cechy prądów literackich i artystycznych (postmodernizm) • metafora labiryntu w opowiadaniu J.L. Borgesa i powieści U. Eco • przemiany konwencji i ich przenikanie się w utworach literackich • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (autotematyzm; opis Biblioteki, stosunek narratora do Biblioteki, charakterystyczne cechy książek zgromadzonych w Bibliotece) • żywotność motywów biblijnych i antycznych w utworach literackich i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (wieża Babel) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy 	<p>I.1.1 ZR I.1.2 ZR I.1.3 I.1.4 ZR I.1.6 ZR I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.6</p>	rozszerzony

				<p>wspólne i różne (Biblioteka jako metafora intertekstualności; rola i znaczenie książek u J.L. Borgesa i U. Eco, porównanie przestrzennego obrazu bibliotek w obu tekstach)</p> <ul style="list-style-type: none"> • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich, ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska (graficzne przedstawienie Biblioteki) • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
50–51	„i komentuję wciąż żywoty otoczenia” – poezja Mirona Białoszewskiego [podręcznik: s. 215; Miron Białoszewski, <i>Namuzowywanie</i> , s. 216, Miron Białoszewski, „Ach, gdyby, gdyby nawet piec zabrali...” Moja niewyczerpana oda do radości, s. 217, Miron Białoszewski, <i>Oto garść mowy wiązanej przez</i>	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • podstawy genologii (cechy sonetu, ody; analiza graficznego zapisu utworu) • cechy prądów literackich (poezja lingwistyczna) • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach literackich różnych epok • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi 	I.1.1 I.1.3 ZR I.1.3 ZR I.1.4 I.1.4 I.1.8 I.1.9 I.1.12 ZR I.1.12. I.1.14 I.1.15	podstawowy

	<p><i>BABĘ Z MOSTU z okresu Zawichostu. Sonet zawichostski, s. 218, Miron Białoszewski, O mojej pustelni z nawoływaniem, s. 219]</i></p>		<ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania sytuacji lirycznej w utworze (okoliczności wygłaszania wypowiedzi przez podmiot mówiący, emocje towarzyszące wypowiedziom, uwznioślenie pieca opisywanego w utworze; kompozycja utworów, sposób wypowiadania się osoby mówiącej w różnych częściach wiersza; kreacja osoby mówiącej) • rozpoznanie aluzji literackich w utworach i określenie znaczeń w interpretacji utworów (celowość nawiązania do ody <i>Do radości</i> F. Schillera; aluzje do Biblii, tradycji średniowiecznego pustelnicstwa, obrzędowości religijnej) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (podobieństwa i różnice między utworem M. Białoszewskiego a klasycznym sonetem) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • sakralizacja codzienności • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • słownictwo o charakterze wartościującym • słownictwo neutralne a słownictwo o zabarwieniu potocznym • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji (redagowanie kilkudzaniowej wypowiedzi odnośnie do twórczości M. Białoszewskiego na podstawie opinii T. Sobolewskiego lub A. Sandauera) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	<p>II.1.1 II.2.3 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.2 IV.6</p>	
--	--	--	--	--	--

				<ul style="list-style-type: none"> • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
52–53	<p>„Jestem, kim jestem...”.</p> <p>O człowieku i świecie w poezji Wisławy Szymborskiej [podręcznik: s. 221; Wisława Szymborska, <i>Psalm</i>, s. 222, Wisława Szymborska, <i>W zatrzęsieniu</i>, s. 224, Wisława Szymborska, <i>Mapa</i>, s. 225]</p>	2	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (cechy, rodzaje psalmów) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • wartościujący charakter ironii i autoironii w wierszach Szymborskiej i ich funkcje w tekście • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; interpretacja i wartościowanie (zakres rozważań podmiotu lirycznego, sposób myślenia osoby mówiącej o sobie; odczucia podmiotu mówiącego) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (związki wiersza W. Szymborskiej z psalmem biblijnym) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstów w interpretacji utworów literackich (m.in. kulturowego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich, ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (teksty T. Nyczka, P. Michałowskiego, W. Ligęzy) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów • słownictwo o charakterze wartościującym • słownictwo neutralne a słownictwo o zabarwieniu potocznym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych 	<p>I.1.3</p> <p>I.1.4</p> <p>I.1.6</p> <p>I.1.8</p> <p>I.1.9</p> <p>I.1.12</p> <p>I.1.13</p> <p>I.1.14</p> <p>I.1.15</p> <p>I.2.1</p> <p>II.1.1</p> <p>II.2.3</p> <p>III.1.1</p> <p>III.1.4</p> <p>III.2.4</p> <p>III.2.9</p> <p>IV.1</p> <p>IV.6</p>	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych (np. wyliczeń, paralelizmów, powtórzeń) • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi; skrzydlate słowa 		
54–55	Eros i Tanatos w poezji Haliny Poświatowskiej [podręcznik: s. 227; Halina Poświatowska, ***, s. 228; Halina Poświatowska, ***, s. 228, Halina Poświatowska, <i>Wiersz o miłości</i> , s. 229, Halina Poświatowska, ***, s. 230; nawiązanie: Andrew Wyeth, <i>Świat Christiny</i> , s. 231]	2	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; interpretacja i wartościowanie (autoportret H. Poświatowskiej – kreowanie wizerunku; funkcje elementów natury w autokreacji poetki; obraz miłości; intymny charakter wierszy) • żywotność motywów antycznych w utworach literackich, ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (realizacja toposu Erosa i Tanatosa) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (sposób mówienia o miłości w poezji romantycznej, młodopolskiej, wierszach K.K. Baczyńskiego, T. Gajcego, M. Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej i H. Poświatowskiej) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (zwłaszcza biograficznego i egzystencjalnego) 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.5 III.1.1 III.2.1 III.2.5 III.2.9 IV.1	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (postawa osoby mówiącej wobec sytuacji granicznych: choroby, śmierci) odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (portret artystki – autoportret F. Kahlo; nastrój obrazu <i>Świat Christiny</i>) formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (odnośnie do biografii jako tworzywa literackiego) przedstawienie propozycji odczytania tekstu formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
56	<p>ZR Przeciwno pięknemu – turpizm w poezji Grochowiaka i Bursy [podręcznik: Stanisław Grochowiak, <i>Czyści</i>, s. 232, Stanisław Grochowiak, <i>Plonąca żyrafa</i>, s. 233, Andrzej Bursa, <i>Sylogizm prostacki</i>, s. 235, Andrzej Bursa, <i>Wisielec</i>, s. 236]</p> <p>terminy: konwencja turpistyczna, metonimia, sylogizm usunięte z podstawy programowej</p>	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> podstawy periodyzacji literatury podstawy genologii (poezja antyestetyczna; ekfrazja) cechy prądów literackich i artystycznych (turpizm) konwencja turpistyczna artystyczny i wartościujący charakter groteski w tekstach środki wyrazu artystycznego w tekście literackim (metonimia) i ich funkcje tematyka i problematyka poznane go tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie (elementy obrazowania należące do estetyki brzydoty; elementy ludzkiej cielesności wyeksponowane w opisie lirycznym, opozycja kultury przeciw naturze; sposób ukazania wisielca) 	<p>I.1.1 I.1.3 ZR I.1.3 I.1.6 ZR I.1.6 ZR I.1.8 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 I.2.5 II.2.6</p>	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (elementy groteski w omawianych utworach; różne oblicza turpizmu – porównanie poezji S. Grochowiaka z twórczością A. Bursy) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji dzieła literackiego • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (postawa podmiotu lirycznego wobec cierpienia) • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (np. tekst J. Kwiatkowskiego) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (obrazu S. Dali <i>Plonąca żyrafa</i>) • kolokwializacja i jej funkcja w tekście • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • różne typy dowodzenia w wypowiedzi (sylogizmy) • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (odwołanie do tradycji w turpistycznej poezji S. Grochowiaka i A. Bursy, utworów literackich z dwóch różnych epok i wybranego kontekstu) • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	III.1.1 ZR III.1.2 III.2.1 III.2.4 III.2.5 IV.1	
57	ZR Absurdy PRL-u. Opowiadania Sławomira Mrożka [lektura obowiązkowa: Sławomir Mrożek, <i>Słoń</i> ,	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • konwencja groteskowa i jej cechy w opowiadaniu Mrożka • symbolika tytułowego słońca • wartościujący charakter komizmu i jego funkcja w tekście 	I.1.2 I.1.5 I.1.6	rozszerzony

<p>s. 237, Sławomir Mrozek, <i>Ostatni husarz</i>, s. 239]</p>			<ul style="list-style-type: none"> • artystyczny i wartościujący charakter groteski w tekstach • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (charakterystyka dyrektora zoo, analiza działań bohatera; groteskowa kreacja świata przedstawionego) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (groteskowe ujęcia rzeczywistości w opowiadaniach S. Mrożka i <i>Szewcach</i> Witkacego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji dzieła literackiego (np. mechanizmy funkcjonowania człowieka w rzeczywistości PRL-u) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (stosunek S. Mrożka do mitu bohaterstwa w opowiadaniu <i>Ostatni husarz</i>) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (interpretacja instalacji W. Walendzik <i>Zjeżdźalnia</i>) • intencja wypowiedzi jako akt o dwóch znaczeniach: dosłownym i implikowanym (presupozycja) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi (opowiadania obnażającego absurdu życia w XXI wieku) 	<p>ZR I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.5 ZR II.3.1 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1</p>	
--	--	--	---	---	--

				<ul style="list-style-type: none"> • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
58	Pytania i odpowiedzi. Które służą komunikacji, a które ją zakłócają? [podręcznik: s. 243]	1	NAUKA O JĘZYKU	<ul style="list-style-type: none"> • odczytanie informacji i przekazów jawnych i ukrytych • rozróżnienie odpowiedzi właściwych i unikowych • stosowanie pytań podchwytliwych i sugerujących 	I.2.3 ZR III.1.3	podstawowy
59	Sławomir Mrożek, <i>Tango</i> [lektura obowiązkowa: Sławomir Mrożek, <i>Tango</i> , s. 245]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • konwencja groteskowa i jej cechy w dramacie S. Mrożka • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach, ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • podstawy genologii (cechy dramatu – <i>Tango</i> jako sztuka nawiązująca do klasycznych wzorców) • artystyczny i wartościujący charakter groteski w tekstach • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie (kontrast pomiędzy klasycznymi zasadami a groteskowym ujęciem zdarzeń, opartym na absurdzie i karykaturze) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (m.in. historycznego, politycznego, kulturowego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości 	I.1.2 ZR I.1.2 I.1.3 I.1.6 ZR I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.4 ZR II.2.2 III.2.9 IV.1	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • właściwości języka jako nośnika i przekaźnika treści kulturowych • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu (konflikt między tradycją a nowoczesnością) oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
60–61	Na gruzach tradycji, w sidłach nowoczesności [lektura obowiązkowa: Sławomir Mrożek, <i>Tango</i> , s. 246]	2	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • konwencja groteskowa i jej cechy w dramacie S. Mrożka • artystyczny i wartościujący charakter groteski w tekstach (groteskowy charakter kreacji postaci i sytuacji) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie (charakterystyka miejsca i zdarzeń, wystrój wnętrza; opis przestrzeni; stosunek zarówno Artura, jak i Stomila do wyglądu pomieszczenia i znajdujących się w nim przedmiotów, wygląd i ubiór bohaterów; reakcja Artura na zachowanie bohaterów starszego pokolenia; opis relacji międzypokoleniowych) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (konflikt między tradycją a nowoczesnością) • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (m.in. historycznego, politycznego, kulturowego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (rodzina w życiu młodego człowieka, postawa Stomila, zarzuty Artura 	I.1.2 I.1.6 ZR I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.14 I.1.15 ZR II.2.2 III.2.1 III.2.9 IV.1	podstawowy

				<p>względem rodziców)właściwości języka jako nośnika i przekąźnika treści kulturowych</p> <ul style="list-style-type: none"> • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu (konflikt między tradycją a nowoczesnością) oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska (np. kolażu przedstawiającego konflikt między tradycją a nowoczesnością) 		
62	Na drodze do porządku [lektura obowiązkowa: Sławomir Mrozek, <i>Tango</i> , s. 255]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych (wzorce literatury romantycznej) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie (próba przywrócenia porządku w rodzinie przez Artura; zmiany, które zaszły w rodzinie Artura – wygląd miejsca i bohaterów, zachowanie i postawy reprezentowane przez bohaterów; rola Edka w planie Artura) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (ocena postawy Artura) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (opis obrazu <i>Postęp</i> W. Sasnała) 	ZR I.1.2 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.15 I.2.5 II.2.3 III.1.1 III.1.5 III.2.1 III.2.4 IV.1	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rozróżnienie typów argumentów, w tym argumentów pozametrycznych (np. odwołujących się do litości, niewiedzy, groźby, autorytetu, argumenty ad personam) • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
63	Rządy chama zamiast rządu dusz [lektura obowiązkowa: Sławomir Mrożek, <i>Tango</i> , s. 269]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • symboliczne znaczenie tanga kończącego utwór • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie (relacje między Arturem a Alą, charakterystyka Edka; reakcja Stomila, Eleonory i Eugeniusza na przejście władzy przez Edka; przyczyny zwycięstwa Edka) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (np. tekst T. Nyczka) • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu 	I.1.5 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.15 I.2.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu sformułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
64	Sławomir Mrożek, <i>Tango</i> [lektura obowiązkowa: Zadania do całej lektury, s. 274]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • konwencja groteskowa i jej cechy w utworze (sposób kreowania sytuacji, postaci; język bohaterów) • teatr absurdu • artystyczny i wartościujący charakter groteski w dramacie • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie (język jako element kreacji bohaterów) • motyw tańca • odwołanie się do tekstów poznanych w szkole podstawowej (<i>Pana Tadeusza</i>) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (portret polskiej inteligencji w <i>Tangu</i> i w <i>Weselu</i>; motyw tańca w <i>Panu Tadeuszu</i>, <i>Weselu</i>, <i>Tangu</i>; rodzaj tańca, sposób wykonywania przez bohaterów; W. Gombrowicz i S. Mrożek na temat formy, tradycji, nowoczesności) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstów w interpretacji utworów literackich • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości 	I.1.2 I.1.3 I.1.6 ZR I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.5 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (eksponowanie aspektów interpretacyjnych przez A. Pałowskiego na plakacie do spektaklu <i>Tango</i>) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (koncepty naprawy świata w odniesieniu do <i>Tanga</i>, innego tekstu literackiego i wybranych kontekstów) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • stworzenie mapy mentalnej na temat <i>Tanga</i> jako dzieła o tematyce politycznej, społecznej i dramacie o sztuce 		
65	Etyka i etykieta językowa [podręcznik: s. 275]	1	NAUKA O JĘZYKU	<ul style="list-style-type: none"> • zasady etyki wypowiedzi • zasady etykiety językowej odpowiedniej do sytuacji w wypowiedziach ustnych i pisemnych • pragmatyczny i etyczny wymiar obietnic składanych w tekstach reklamy • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • reagowanie na przejawy agresji językowej • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji 	II.3.7 II.3.9 III.1.8 III.2.1 III.2.3 III.2.4	podstawowy
66	„Piosenka jest dobra na wszystko...” Polska piosenka literacka [podręcznik: s. 279; Jeremi Przybora, <i>Przeprowadzka</i> , s. 280, Wojciech Młynarski, <i>Ale wójta się nie</i>	1	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (cechy piosenki literackiej) • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania sytuacji lirycznej w piosenkach literackich; ich interpretacja i wartościowanie (nastój utworów) 	I.1.3 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13	podstawowy

	<p><i>bójta</i>, s. 281, Agnieszka Osiecka, <i>Mówiłam żartem</i>, s. 282]</p> <p>zagadnienie: powojenna piosenka artystyczna usunięte z podstawy programowej</p>			<ul style="list-style-type: none"> • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (porównanie dwóch utworów z repertuaru E. Demarczyk do słów M. Białoszewskiego i K.K. Baczyńskiego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji piosenki literackiej (polityczny, kulturowy, społeczny, egzystencjalny) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	<p>I.1.14 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.2</p>	
67	Świat nieprzedstawiony [podręcznik: infografika, s. 284]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach, ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • cechy prądów literackich i artystycznych • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, historycznoliteracki, polityczny, kulturowy, społeczny, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych, ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z różnych tekstów 	<p>ZR I.1.2 ZR I.1.3 I.1.8 I.1.14 I.1.15 I.2.1 ZR I.2.4 I.2.5 II.2.3 II.3.5 III.2.4 III.2.9 IV.2</p>	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • różnorodne konteksty w porównywanych tekstach kultury • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • słownictwo o charakterze wartościującym • różne odmiany polszczyzny w zależności od sytuacji komunikacyjnej • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
68–69	<p>Poezja Nowej Fali [podręcznik: s. 286; Stanisław Barańczak, <i>Parę przypuszczeń na temat poezji współczesnej</i>, s. 286, Ryszard Krynicki, <i>I naprawdę nie wiedzieliśmy</i>, s. 288, Adam Zagajewski, <i>Prawda</i>, s. 290, Adam Zagajewski, <i>Mała piosenka o cenzurze</i>, s. 291, Stanisław Barańczak, <i>Określona epoka</i>, s. 291, Stanisław Barańczak, 8.2.80: <i>I NIKT MNIE NIE UPRZEDZIŁ</i>, s. 292, Julian Kornhauser, <i>Jak zobaczysz tłum, wracaj szybko do domu</i>, s. 293, Julian Kornhauser, <i>Zabójstwo</i>, s. 294; nawiązanie: Cezary Łazarewicz, <i>Żeby nie było śladów. Sprawa Grzegorza Przemyka</i> (fragm.), s. 295</p>	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • poeci Nowej Fali i idee, o które walczyli; koncepcja poezji • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje (zabiegi stylistyczne podkreślające ekspresję wypowiedzi, interpretacja metafor) • wartościujący charakter ironii i jej funkcja w wierszach Nowej Fali • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (charakterystyka przedstawicieli pokolenia, w którego imieniu wypowiada się osoba mówiąca, jej reakcja na otaczającą rzeczywistość; nakazy, które kieruje osoba mówiąca do adresata; przestrzeń, w której działają cenzorzy; opis sytuacji, w której znalazła się osoba mówiąca; interpretacja tytułów wierszy; wydarzenia związane ze śmiercią G. Przemyka – obraz państwa, w którym panuje system totalitarny) • parodystyczny charakter utworu S. Barańczaka <i>Określona epoka</i> • sens aluzji biblijnej w wierszu A. Zagajewskiego <i>Prawda</i> 	<p>ZR I.1.3 ZR I.1.4 I.1.4 I.1.6 I.1.8 I.1.9 ZR I.1.10 I.1.12 ZR I.1.12 I.1.13 ZR I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 II.1.1 II.2.3 II.4.2 III.1.1 III.1.4 ZR III.1.4 III.1.10 III.2.1</p>	podstawowy

autor Stanisław Barańczak
przesunięty do zakresu
rozszerzonego

- porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (obraz państwa, w którym panuje system totalitarny w utworach poetów Nowej Fali i reportażu C. Łazarewicza)
- związek wartości poznawczych, etycznych i estetycznych w utworach literackich
- propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (obraz losu człowieka i artysty w systemie komunistycznym)
- rola kontekstu w interpretacji utworu literackiego
- rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (uniwersalny wymiar idei, o które walczyli poeci Nowej Fali)
- przetwarzanie i hierarchizacja informacji z różnych tekstów
- wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów
- słownictwo o charakterze wartościującym
- uwypuklenie sensów redagowanego tekstu dzięki wykorzystaniu składniowo-znaczeniowego charakteru interpunkcji (funkcja wtrąceń)
- formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych
- oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych (np. powtórzeń)
- rozpoznawanie ironii w zależności od celu, w którym została zastosowana: satyrycznego, parodystycznego, przejawu drwiny i sarkazmu
- cechy i funkcje nowomowy
- rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi
- formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji
- przedstawienie propozycji odczytania tekstu

III.2.4
III.2.9
IV.1
IV.2
IV.6

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu sformułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
70	ZR Językowy obraz świata [podręcznik: s. 297]	1	NAUKA O JĘZYKU	<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • właściwości języka jako nośnika i przekaźnika treści kulturowych • określenie roli języka jako narzędzia wartościowania • określenie funkcji języka: poznawczej (kategoryzowanie świata), komunikacyjnej (dostosowanie języka do sytuacji komunikacyjnej) oraz społecznej (budowanie wspólnoty regionalnej, środowiskowej, narodowej) • określenie roli języka w budowaniu obrazu świata • podanie przykładów frazeologizmów, w których odzwierciedlają się stereotypy językowe 	II.1.1 ZR II.2.2 ZR II.2.4 ZR II.3.3 ZR II.3.4 II.3.8	rozszerzony
71	Rejs po PRL-u [podręcznik: s. 298]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • artystyczny i wartościujący charakter groteski w filmie • rola kontekstu w interpretacji filmu (zwłaszcza kulturowego, społecznego, politycznego) • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (m.in. tekstów M. Wiśniewskiej, J. Szczerby, K. Dabert, A. Pawlaka) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (dekodowanie języka filmu <i>Rejs</i>; <i>Rejs</i> jako film kultowy) • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • cele perswazyjne w wypowiedzi literackiej i nieliterackiej 	I.1.14 I.2.1 I.2.5 II.2.3 III.1.1 III.1.2 III.1.4 III.1.10 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych • cechy języka partyjnej nowomowy • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
72	ZR Tadeusz Konwicki, <i>Mała apokalipsa</i> [lektura obowiązkowa: Tadeusz Konwicki, <i>Mała apokalipsa</i> , s. 302]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • konwencja realistyczna i jej cechy w powieści • artystyczny i wartościujący charakter groteski w powieści • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • rewizja motywów romantycznych (buntu, ofiary, patrioty straceńca) • rola kontekstu w interpretacji powieści (m.in. społecznego, kulturowego, politycznego, historycznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich, ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	I.1.2 I.1.6 ZR I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.10 I.1.14 I.1.15 III.2.1 III.2.9 IV.1	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
73	ZR Prywatna apokalipsa polskiego inteligenta [lektura obowiązkowa: Tadeusz Konwicki, <i>Mała apokalipsa</i> (fragm.), s. 303]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe dla zakresu rozszerzonego tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (sytuacja życiowa bohatera powieści, nazywanie i postrzeganie siebie przez bohatera utworu; charakterystyka bohatera; obraz społeczeństwa polskiego – postawy młodzieży, artystów, opozycjonistów) rewizja mitu patrioty straceńca propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej rola kontekstu w interpretacji powieści rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (postawy młodzieży, artystów, opozycjonistów; „mała apokalipsa” bohatera) formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji przedstawienie propozycji odczytania tekstu formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia logiczny wywód służący uprawomocnieniu sformułowanych sądów 	I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
74	ZR „Innego końca świata nie będzie” – mała apokalipsa narodu [lektura obowiązkowa: Tadeusz Konwicki, <i>Mała apokalipsa</i> (fragm.), s. 311]	1	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe dla zakresu rozszerzonego tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (sposób ukazania przestrzeni) żywość motywów biblijnych i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych („mała apokalipsa” narodu) propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej rola kontekstu w interpretacji powieści (zjawiska typowe dla PRL-owskiej codzienności) rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości przetwarzanie i hierarchizacja informacji (tekst P. Czaplińskiego) rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji przedstawienie propozycji odczytania tekstu formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.2	rozszerzony

75	ZR Tadeusz Konwicki, <i>Mala apokalipsa</i> [lektura obowiązkowa: Zadania do całej lektury, s. 313]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • cechy antyutopii na przykładzie powieści T. Konwickiego • symboliczne znaczenie Nadzieży; rola miłości do Nadzieży w życiu bohatera • wartościujący charakter groteski w powieści • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (rekonstrukcja losów głównego bohatera, obraz Warszawy, funkcja Pałacu Kultury i Nauki, architektura oraz natura) • topos wędrówki i labiryntu; nawiązania do biblijnej apokalipsy, ich funkcje • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (związki <i>Małej apokalipsy</i> z <i>Mistrzem i Małgorzatą</i> M. Bułhakowa oraz <i>Rokiem 1984</i> G. Orwella) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (powieść T. Konwickiego jako utwór rozliczający się ze środowiskiem władzy i opozycji) • rola kontekstu w interpretacji powieści • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (poświęcenie własnego życia w obronie wolności: szaleństwo czy bohaterstwo?) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (analiza plakatu J. Staniszewskiego) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych 	I.1.3 I.1.5 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.5 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.2	rozszerzony
----	--	---	---------------	---	---	-------------

				<ul style="list-style-type: none"> • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
76	Antoni Libera, <i>Madame</i> [lektura uzupełniająca: Antoni Libera, <i>Madame</i> , s. 314]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • czas i okoliczności powstania utworu • <i>Madame</i> jako powieść detektywistyczna, inicjacyjna • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (kompozycja szkatułkowa, wielopiętrowa struktura narracyjna; autotematyzm) • rola kontekstu w interpretacji powieści • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.1 I.1.3 I.1.8 I.1.9 I.1.14 III.2.9 IV.2	podstawowy
77	Madame i jej tajemnice [lektura uzupełniająca: Antoni Libera, <i>Madame</i> , s. 315]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi 	I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.14 I.1.15	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (opis Madame, tajemniczość bohaterki, jej życie prywatne i kariera zawodowa; decyzje ojca Madame, które zaważyły na losach rodziny; wiedza narratora na temat przeszłości Madame; rola pana Konstantego w życiu tytułowej bohaterki) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji powieści (ponura PRL-owska rzeczywistość) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (tekst D. Samborskiej-Kukuć) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji (redagowanie kilkuzdaniowej wypowiedzi na temat odczuć względem Madame) • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (wpływ polityki na ludzkie życie – na podstawie powieści A. Libery, innego utworu literackiego i wybranych kontekstów) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	<p>I.2.1 II.1.1 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1</p>	
--	--	--	---	---	--

				<ul style="list-style-type: none"> rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska (prezentacja na temat różnych portretów kobiet w literaturze) 		
78	Obywatel PRL-u jedzie na Zachód... [lektura uzupełniająca: Antoni Libera, <i>Madame</i> , s. 323]	1	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> wartościujący charakter komizmu i jego funkcja w powieści A. Libery tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (obraz Europy Zachodniej według ówczesnej propagandy, warunki wyjazdu naukowca na Zachód; kondycja człowieka ze Wschodu przebywającego na Zachodzie) proponowane interpretacje utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej rola kontekstu w interpretacji powieści (refleksje Polaka żyjącego w latach 60. w PRL-u) rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji przedstawienie propozycji odczytania tekstu formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	I.1.6 I.1.8 I.1.13 I.1.14 I.1.15 III.1.1 III.2.4 III.2.9 IV.1	podstawowy
79	Antoni Libera, <i>Madame</i> [lektura uzupełniająca:	1	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> <i>Madame</i> jako powieść detektywistyczna, inicjacyjna tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, 	I.1.3 I.1.8 I.1.9	podstawowy

Zadania do całej lektury,
s. 330]

historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (obraz polskiej szkoły schyłku lat 60. XX w.; portrety nauczycieli, relacje między nauczycielami a uczniami, wydarzenia z życia szkoły, uczniowskie perypetie)

- sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (kompozycja szkatułkowa; wątek miłosny stanowiący główną oś fabularną, relacje między uczniem a nauczycielką; dzieje rodziny Madame)
- różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego
- przykłady intertekstualności w powieści A. Libery
- rola kontekstu w interpretacji powieści (realia życia w PRL-u; czasy terroru, odwilży i „małej stabilizacji”; charakterystyka głównego bohatera i narratora)
- rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (piękno jako remedium na szarżę życia w PRL-u)
- przetwarzanie i hierarchizacja informacji (tekst D. Samborskiej-Kuć)
- wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi (charakterystyczne cechy języka powieści)
- formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych
- rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi
- formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji
- tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (Kim jest bohaterka powieści A. Libery? Madame – przewodniczka młodego człowieka w świecie kultury czy cyniczna graczyka wykorzystująca jego naiwność i zauroczenie?)
- przedstawienie propozycji odczytania tekstu

ZR I.1.11
I.1.12
I.1.14
I.1.15
I.2.1
II.1.1
III.1.1
III.2.1
III.2.4
III.2.5
III.2.9
IV.1

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
80	„Solidarność” i stan wojenny [podręcznik: infografika, s. 32]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • treści symboliczne • rola kontekstu w interpretacji • rola wartości uniwersalnych i narodowych i ich znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z różnorodnych tekstów • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • właściwości języka jako nośnika i przekaźnika treści kulturowych • słownictwo o charakterze wartościującym • różne odmiany polszczyzny w zależności od sytuacji komunikacyjnej • cechy i funkcje nowomowy • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.5 I.1.14 I.1.15 I.2.1 I.2.5 II.2.3 ZR II.2.2 II.3.5 III.1.10 III.2.1 III.2.4 IV.2	podstawowy
81–82	Marek Nowakowski, <i>Raport o stanie wojennym</i> [lektura obowiązkowa: Marek Nowakowski, <i>Opowieści taksówkarza</i> , s. 334, Marek Nowakowski, <i>Wiosenny spacer</i> , s. 337; nawiązanie: Zbysłut Grzywacz, <i>Siatka z cyklu Wiosna '82</i> , s. 341]	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • metafory animalistyczne w opowiadaniu • symboliczne znaczenia wybranych elementów obrazu Z. Grzywacza • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (mechanizmy typowe dla totalitaryzmu) 	I.1.4 I.1.5 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.5 II.1.1	podstawowy

Raport o stanie wojennym
Marka Nowakowskiego
usunięty z podstawy
programowej

- sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (funkcja narratora w opowiadaniach, charakterystyka klientów taksówkarza – bohatera opowiadania, stosunek bohatera do ludzi i do sytuacji w Polsce; relacja między władzą a obywatelami, życie codzienne w stanie wojennym)
- propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (metody zniewolenia człowieka)
- rola kontekstu w interpretacji utworów (życie codzienne w stanie wojennym)
- rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (wpływ stanu wojennego na relacje międzyludzkie)
- odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (filmu *Babilon. Raport o stanie wojennym* w reż. M. Bukowskiego i obrazu Z. Grzywacza *Siatka*)
- wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi
- funkcja kolokwializacji w opowiadaniach
- słownictwo o charakterze wartościującym
- formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych
- rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi
- formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji
- przedstawienie propozycji odczytania tekstu
- formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia
- logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów

II.2.3
II.2.6
III.1.1
III.2.1
III.2.4
III.2.9
IV.2

				<ul style="list-style-type: none"> • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia (sporządzenie mapy mentalnej o różnych postawach wobec reżymu komunistycznego) 		
83–84	Olga Tokarczuk, <i>Profesor Andrews w Warszawie</i> [lektura obowiązkowa: Olga Tokarczuk, <i>Profesor Andrews w Warszawie</i> (fragm.), s. 342; nawiązanie: Dominik Szcześniak, Grzegorz Pawlak, <i>Profesor Andrews</i> (fragm.), s. 350]	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • elementy oniryzmu w opowiadaniu (sen profesora o wronie) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (zadania profesora Andrews, rzeczywistość widziana oczyma naukowca; reakcje i odczucia profesora w zetknięciu z polską rzeczywistością podczas wędrowki po Warszawie) • sposób wykorzystania motywu wędrowki i labiryntu • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (świadczenia czasów stanu wojennego w opowiadaniach M. Nowakowskiego i O. Tokarczuk – kreacja narratora, sposób ujęcia przestrzeni, język utworów) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (totalitaryzm z perspektywy obcokrajowca) • rola kontekstu w interpretacji utworów • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (komiksu D. Szcześniaka i G. Pawlaka na podstawie opowiadania) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych 	ZR I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.5 II.1.1 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (Człowiek w obcym świecie – w odwołaniu do opowiadania O. Tokarczuk, wybranej lektury obowiązkowej i wybranych kontekstów) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
85–86	<p>Poezja stanu wojennego [podręcznik: s. 353, Zbigniew Herbert, <i>Raport z oblężonego miasta</i>, s. 354, Jan Polkowski, <i>Hymn</i>, s. 356, Jan Polkowski, <i>Przesłanie pana X</i>, s. 357, Jacek Kaczmarski, <i>Górnicy</i>, s. 358, Adam Zagajewski, <i>Kłeska</i>, s. 360]</p> <p>autor Jan Polkowski usunięty z podstawy programowej</p>	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • romantyczna koncepcji rozumienia ojczyzny • cechy prądów literackich i artystycznych • metaforyczne znaczenie słowa „Miasto”; rola przerzutni w utworze; metaforyczne znaczenie określeń dotyczących „świata pod ziemią” • symboliczne znaczenie obrazu obserwowanego przez więzienne okno • wartościujący charakter ironii i jej funkcja w tekście • tematyka i problematyka poznanej tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie (status podmiotu mówiącego; sytuacja oblężonego Miasta i szanse na jego ocalenie; zalecenia podmiotu lirycznego pod adresem pana X; pan X a Pan Cogito) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (świadectwa stanu wojennego w literaturze i w sztuce na podstawie poezji i opowiadań) 	<p>ZR I.1.2 ZR I.1.3 I.1.4 I.1.5 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 II.1.1 III.1.1 III.1.4 III.2.1 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1 IV.2</p>	podstawowy

				<p>M. Nowakowskiego, O. Tokarczuk i innych tekstów kultury)</p> <ul style="list-style-type: none"> • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów (zabory, II wojna światowa, czasy komunizmu) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (tekst M. Stali) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych (np. przerzutni) • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (Patriotyzm czasów niewoli w odniesieniu do utworów romantycznych i poezji czasów PRL-u) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
87	ZR Janusz Głowacki, <i>Antygona w Nowym Jorku</i>	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • teatr absurdu • wartościujący charakter ironii 	I.1.3 I.1.6	rozszerzony

	[lektura obowiązkowa: Janusz Głowacki, <i>Antygona w Nowym Jorku</i> , s. 361]			<ul style="list-style-type: none"> • artystyczny i wartościujący charakter groteski w tekstach • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • odwołanie do tragedii Sofoklesa • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji dramatu; czas i okoliczności powstania utworu • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich, ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	I.1.7 I.1.8 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 III.2.1 III.2.9	
88	ZR Bezdomność – choroba naszych czasów? [lektura obowiązkowa: Janusz Głowacki, <i>Antygona w Nowym Jorku</i> , s. 362]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (motyw Antygony wpisany w historię bezdomnych; uwzględnienie perspektywy bezdomnych i tych, którzy walczą z bezdomnością innych) • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie (opis przestrzeni parku, stosunek Policjanta do bezdomnych, relacja między Saszą a Pchełką, realia życia w rodzinnym domu Saszy) 	I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 II.1.1 II.2.5 III.2.4 III.2.9 IV.2	rozszerzony

				<p>w Leningradzie; funkcja rekwizytu – pudła; okoliczności, które sprawiły, że bohaterowie stali się bezdomni)</p> <ul style="list-style-type: none"> • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji dramatu (historycznego, politycznego, kulturowego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (analiza wypowiedzi J. Głowackiego) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • różne odmiany polszczyzny w zależności od sytuacji komunikacyjnej • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
89	ZR Miłość, która porusza świat [lektura obowiązkowa: Janusz Głowacki, <i>Antygona w Nowym Jorku</i> , s. 370]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie (decyzja Anity dotycząca pochówku Johna, zmiana zachowania Pchelki wobec pomysłu Anity, motywacja Anity; rytuał pogrzebowy odprawiany 	I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 II.1.1 II.3.5 III.1.1	rozszerzony

			<p>przez Anitę; znaczenie nowego wyglądu i nowego ubrania Saszy; analiza zachowania Saszy; sposób przekazania przez Policjanta informacji o samobójstwie Anity; proces dążenia Anity i Saszy do zmiany ich położenia – analiza czynników zewnętrznych i wewnętrznych)</p> <ul style="list-style-type: none"> • motyw miłości • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (motywacja Anity a motywacja Antygony) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji dramatu (historycznego, politycznego, kulturowego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich, ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (Anita i Antygona a ich systemy wartości) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • różne odmiany polszczyzny w zależności od sytuacji komunikacyjnej • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	<p>III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1</p>	
--	--	--	---	--	--

90	ZR Janusz Głowacki, <i>Antygona w Nowym Jorku</i> [lektura obowiązkowa: Zadania do całej lektury, s. 380]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • przykłady zastosowania ironii w tekście i jej funkcja w dramacie • analiza sceny kradzieży zwłok i związanej z tym pomyłki (elementy groteski) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie (kreacje Anity, Saszy, Pchelki; funkcja przypisana Policjantowi) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (porównanie losów Anity i Antygony; starożytne i współczesne ujęcie konfliktu tragicznego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji dramatu (historycznego, politycznego, kulturowego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (film <i>Solista</i> w reż. J Wrighta; porównanie sytuacji bohaterów J. Głowackiego z historią bohatera filmu) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu 	I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.5 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.2	rozszerzony
----	--	---	---------------	---	--	-------------

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
91	Marek Nowakowski, <i>Górq Edek</i> [lektura obowiązkowa: Marek Nowakowski, <i>Górq Edek</i> , s. 381]	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • funkcja zastosowania analogii, gradacji, kontrastu, hiperbolizacji w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego, narracji w opowiadaniu; ich interpretacja i wartościowanie (portrety bohaterów – wygląd, zachowanie, cechy charakteru; typ narracji w tekście) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (porównanie kreacji Edka M. Nowakowskiego z jego literackim pierwowzorem) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (diagnoza polskiej transformacji ustrojowej lat 90. XX w. • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (esej J. Ortegi y Gasset) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi 	I.1.7 I.1.8 ZR I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 II.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (portret polskiego inteligenta – w odwołaniu do opowiadania <i>Góra Edek</i> M. Nowakowskiego, <i>Tanga</i> S. Mrożka i wybranych kontekstów) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
92–93	Andrzej Stasiuk, <i>Miejsce</i> [lektura obowiązkowa: Andrzej Stasiuk, <i>Miejsce</i> , s. 383]	2	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • symbolika tabernakulum i ikonostasu • cechy mitologizacji w opisanym w opowiadaniu świecie • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania elementów świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (opis przestrzeni, analiza spotkania narratora z turystą; ich stosunek do miejsca, w którym się znajdują; sposób przedstawienia losów opisanego przez narratora miejsca) • motyw przemijania w opowiadaniu A. Stasiuka i jego rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej 	I.1.5 ZR I.1.5 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 II.4.1 II.4.3 III.2.1 III.2.4 III.2.9	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> rola kontekstu w interpretacji opowiadania (kulturowego, społecznego, historycznego, biograficznego, egzystencjalnego) rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (rola pamięci w opowiadaniu; dorobek kulturowy przeszłości) przetwarzanie i hierarchizacja informacji (tekst M. Eliadego) stosowanie zasad ortografii stylistyczna funkcja zamierzonego błędu ortograficznego w tekście artystycznym rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji przedstawienie propozycji odczytania tekstu formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 		
94	<p>W stronę nowej poezji [podręcznik: s. 390; Wojciech Wencel, <i>Oda na dzień św. Cecylii</i>, s. 391, Jacek Podsiadło, <i>Konfesata</i>, s. 392, Anna Adamowicz, <i>tworzywo</i>, s. 394]</p> <p>autor Wojciech Wencel usunięty z podstawy programowej</p>	1	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> podstawy periodyzacji literatury podstawy genologii; cechy klasycystyczne w omawianych utworach założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach literackich różnych epok („tendencje klasycyzmu i barbarzyństwa” w literaturze nowego pokolenia, twórców urodzonych po roku 1960) sposoby kreowania sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (opis przestrzeni i dziejących się w niej wydarzeń; sytuacja podmiotu lirycznego i adresata; obraz Boga; słownictwo związane z cielesnością/ biologią) porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (przywołanie w motcie wiersza <i>Konfesata</i> J. Podsiadły fragmentu wiersza S. Barańczaka; nawiązania do Psalmu 130 w wierszu <i>tworzywo</i>) 	<p>I.1.1 I.1.3 ZR I.1.4 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 II.1.1 III.1.1 III.1.4 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1 IV.6</p>	podstawowy

				<p>A. Adamowicz; obraz współczesnego człowieka wyłaniający się z wierszy J. Podsiadły i A. Adamowicz)</p> <ul style="list-style-type: none"> • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych (np. wyliczenia) • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
95–96	Spotkanie dwóch reportaży- stów. Ryszard Kapuściński, <i>Podróże z Herodotem</i> [lektura obowiązkowa: Ryszard Kapuściński, <i>Podróże z Hero- dotem</i> (fragm.), s. 395; nawiązanie: Paulina Wilk,	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • wartościujący charakter ironii i autoironii i ich funkcja w tekście • synkretizm gatunkowy 	I.1.1 ZR I.1.2 I.1.6 I.1.7 ZR I.1.7 I.1.8	podstawowy/ rozszerzony

	<p><i>Lalki w ogniu. Opowieści z Indii</i>, s. 407, ZR Gustaw Herling-Grudziński, <i>Sztuka podróży</i> (<i>Essay pisany w polu</i>), s. 409</p>		<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • żywotność motywów antycznych w utworach literackich i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, ich cechy wspólne i różne (zetknięcie się podróżników z obcą kulturą; styl P. Wilk a styl R. Kapuścińskiego; postrzeganie podróży przez Herodota, R. Kapuścińskiego i G. Herlinga-Grudzińskiego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (wartość pamięci) • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych (tekst A. Domoślawskiego) • analiza struktury eseju – sensy i sposób prowadzenia wyводу • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja • specyfika tekstów publicystycznych (artykułu, felietonu, reportażu), popularnonaukowych; język i forma reportażu R. Kapuścińskiego • rozpoznawanie wiadomości i komentarz w tekstach prasowych • środki językowe i ich funkcje zastosowane w tekstach • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • styl reportażysty • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi 	<p>I.1.10 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 ZR I.2.1 I.2.2 I.2.3 I.2.5 II.1.1 II.2.1 III.1.1 III.1.2 III.1.4 III.2.1 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1 IV.2</p>	
--	--	--	---	---	--

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • cele perswazyjne w wypowiedzi literackiej i nieliterackiej • oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (Podróż jako wielka przygoda, sposób na poznanie innych kultur w odwołaniu do fragmentów <i>Podróży z Herodotem</i>, innego utworu literackiego i wybranych kontekstów; Motyw podróżowania w kreacji świata przedstawionego w odwołaniu do słów G. Herlinga-Grudzińskiego, wybranej lektury obowiązkowej, utworów literackich z dwóch różnych epok, wybranego kontekstu) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia (przygotowanie graficzno-tekstowej prezentacji postaci Herodota) 		
97	ZR Reportaż [podręcznik: s. 412]	1	SZTUKA PISANIA	<ul style="list-style-type: none"> • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • specyfika tekstów publicystycznych (artykuł, felieton, reportaż) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • pojęcie stylu i stylizacji i ich znaczenie w tekście 	I.2.1 I.2.3 II.1.1 II.2.1 II.2.2 III.2.2 III.2.5 IV.1	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata • napisanie reportażu rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
98	Moda językowa [podręcznik: s. 413]	1	NAUKA O JĘZYKU	<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • rozpoznanie i ocena mody językowej we współczesnym języku • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji 	III.1.1 II.2.4 III.2.4	podstawowy
99–100	Jacek Dukaj, <i>Katedra</i> [Jacek Dukaj, <i>Katedra</i> , s. 414] lektura usunięta z podstawy programowej	2	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworach (fantastyczna) • podstawy genologii (opowiadanie <i>science fiction</i>) • podobieństwo Katedry do żywej istoty • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi („wzniosłość” jako kategoria estetyczna) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (opis Katedry; wyróżnienie tradycyjnych elementów katedry; niezwykłość struktury Katedry według księdza Lavone’a; analiza wypadku bohatera w Katedrze; racjonalne/irracjonalne wytłumaczenie dziwnych zachowań bohatera po wypadku; proces przemiany księdza Lavone’a; metamorfoza księdza a metamorfoza Katedry; interpretacja postaci Architekta) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (kulturowy, filozoficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania 	I.1.2 I.1.3 I.1.4 ZR I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 ZR I.2.5 II.4.1 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1	podstawowy

				<p>własnego systemu wartości (dominująca wartość w strukturze Katedry: cywilizacja a natura)</p> <ul style="list-style-type: none"> • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (wypowiedź A. Zawadzkiego) • główne style w sztuce • stosowanie zasad ortografii • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
101–102	<p>Jacek Dukaj, <i>Katedra</i> [zadania do całej lektury, s. 23, nawiązanie: Tomasz Bagiński, <i>Katedra</i>, s. 424]</p> <p>lektura usunięta z podstawy programowej</p>	2	WSPÓLCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • cechy literatury <i>science fiction</i> • przenikanie się elementów różnych konwencji (<i>science fiction</i>, romantyczna fantastyka grozy, poetyka powieści filozoficznej, alegorii) • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji; ich interpretacja i wartościowanie (czas, przestrzeń, bohaterowie, rekwizyty jako literacka wizja przyszłości; relacja między człowiekiem a sztuczną inteligencją; charakterystyka księdza Lavone’a; czyn Izmira jako przykład heroicznej ofiary) • porównanie opowiadania J. Dukaja z jego wersją filmową; związek Katedry wykreowanej przez J. Dukaja ze średniowieczną katedrą gotycką i z katedrą Sagrada Familia A. Gaudiego 	<p>I.1.3 I.1.5 ZR I.1.6 ZR I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 I.2.5 ZR I.2.5 III.2.1 III.2.4 III.2.9 IV.1</p>	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (kulturowy, filozoficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji (tekst M. Czerwińskiej) • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (film <i>Katedra</i> w reż. T. Bagińskiego) • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
103	Język w sieci [podręcznik: s. 425]	1	NAUKA O JĘZYKU	<ul style="list-style-type: none"> • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z różnorodnych tekstów • rozpoznawanie wiadomości i komentarzy w tekstach prasowych • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • rozpoznanie w tekstach zjawisk manipulacji, dezinformacji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych 	I.2.1 I.2.3 II.1.1 II.3.8 III.1.1 III.2.1 III.2.4	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji 		
104	Literatura współczesna – podsumowanie [podręcznik: s. 429]	1	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • nazwa i chronologia epoki; tło epoki • filozofia (idee, założenia) • literatura: europejska, amerykańska, iberoamerykańska, innych kręgów kulturowych • literatura w Polsce • sztuka, teatr, film, muzyka w Polsce i na świecie • synteza poznanych treści • hierarchizacja informacji • doskonalenie umiejętności tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej i umiejętności stosowania różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • tworzenie spójnych wypowiedzi pisemnych 	I.1.1 I.1.3 ZR I.1.3 ZR I.1.4 I.1.7 I.1.8 I.1.12 I.1.13 I.2.1 I.2.4 I.2.5 II.1.1 III.1.1 III.2.4 III.2.5 III.2.9 IV.1 IV.2	podstawowy
105	Wybrane motywy w literaturze [podręcznik: s. 433]	1	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • pojęcie motywu literackiego i toposu; podstawowe motywy i toposy, żywotność motywów biblijnych i antycznych w literaturze, ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (Bóg, miłość, wolność, zniewolenie, tradycja, dom, dzieciństwo, młodość, starość, podróż, śmierć, przemijanie, cierpienie, bohaterstwo, patriotyzm, ojczyzna, natura, Syberia, wieś, miasto, apokalipsa, władca, władza, taniec, szczęście, sen, bunt, sztuka, literatura, labirynt) 	I.1.1 I.1.11	podstawowy
106	Współczesność – sprawdzian wiadomości	1	WSPÓŁCZESNOŚĆ	<ul style="list-style-type: none"> • usystematyzowanie treści • hierarchizacja problemów • rewizja poglądów, teorii • sprawdzenie wiadomości 	1.1.7 I.2.1 IV.2 IV.9	podstawowy

Siatka godzin:

Zakres podstawowy 4 godziny

Zakres rozszerzony 6 godzin

Zakres: współczesność